

Όταν ο Μπέρνι Σάντερς και το μαζικό του κίνημα γίνονται «ο χειρότερος εφιάλτης» εκείνων που κυβερνούν τον κόσμο...

του Γιώργου Μητραλιά

Τώρα, που ακόμα και οι πιο σκεπτικιστές και δύσπιστοι δείχνουν ότι αρχίζουν -επιτέλους!- να αντιλαμβάνονται πως ο Μπέρνι Σάντερς αναδεικνύεται σε πάρα πολύ σοβαρό υποψήφιο για την προεδρία των Ηνωμένων Πολιτειών, νομίζουμε ότι έχει έλθει η ώρα να εξετάσουμε τι είναι αυτό που κάνει το περιεχόμενο της υποψηφιότητάς του να είναι πρωτόγνωρο, ιστορικών διαστάσεων και -στην κυριολεξία- επαναστατικό. Με λίγα λόγια, τι είναι αυτό που κάνει τους κάθε λογής αντιπάλους του, από τον Τραμπ μέχρι το κατεστημένο των Δημοκρατικών και τους μεγάλους καπιταλιστές που κυβερνούν τον κόσμο, να φοβούνται τόσο πολύ αυτόν τον Μπέρνι που προελαύνει, και να κάνουν τα πάντα για να τον « εξουδετερώσουν »...

Λοιπόν, τι ακριβώς φοβάται όλος αυτός ο καλός κόσμος; Η απάντηση δεν είναι πολύ δύσκολη: **Φοβάται κυρίως όχι τόσο το**

πρόγραμμα του Μπέρνι Σάντερς αλλά μάλλον το τεράστιο λαϊκό κίνημα που ο ίδιος ο Μπέρνι λανσάρισε το Νοέμβρη του 2018 και το οποίο συνεχίζει μέχρι σήμερα να οικοδομείται ! Ένα λαϊκό κίνημα που δεν έχει προηγούμενο στην ιστορία των Ηνωμένων Πολιτειών ούτε για τις διαστάσεις του, ούτε για το ριζοσπαστισμό του και την αποφασιστικότητα των νεαρών αγωνιστών και αγωνιστριών του να τελειώνουν με αυτό το σύστημα και τους πολιτικούς εκπροσώπους του ! Όπως το είπε πρόσφατα τόσο καλά ο Νοάμ Τσόμσκι: « Ακόμα πιο απειλητικό από τις προτάσεις του Σάντερς να εφαρμόσει πολιτικές του είδους New Deal, πιστεύω πως είναι το γεγονός ότι εμπνέει ένα λαϊκό κίνημα στρατευμένο ολοκληρωτικά στη πολιτική δράση και τον άμεσο ακτιβισμό για να αλλάξει την κοινωνική τάξη πραγμάτων - ένα κίνημα του λαού, κυρίως των νέων, που δεν έχουν ακόμα εσωτερικεύσει του κανόνες της φιλελεύθερης δημοκρατίας : Ότι οι άνθρωποι είναι « αμαθείς και άσχετοι παρείσακτοι » που πρέπει να είναι « θεατές, και να μην συμμετέχουν ενεργά », στους οποίους επιτρέπεται να τραβάνε ένα μοχλό κάθε τέσσερα χρόνια αλλά να επιστρέφουν αμέσως μετά μπροστά στις τηλεοράσεις τους και στα βιντεοπαιχνίδια τους ενώ οι « αρμόδιοι» ασχολούνται με τις σοβαρές υποθέσεις » (1)

Δεν είναι λοιπόν δύσκολο να διαπιστώσουμε ότι η βαθύτερη αιτία του φόβου ή ακόμα και του τρόμου που εμπνέουν στους από πάνω αυτά τα εκατομμύρια των νέων ακτιβιστών και ακτιβιστριών είναι πως **μετατρέπουν σε υλική δύναμη τις λεγόμενες « επικίνδυνες » ιδέες, και ότι κάνουντάς το επιβάλλουν ένα νέο συσχετισμό δυνάμεων τόσο στο κοινωνικό όσο και στο πολιτικό επίπεδο**

! Πράγμα που μεταξύ των άλλων συνεπειών που έχει, εξασφαλίζει τη συνέχεια του μαζικού λαϊκού κινήματος καθιστώντας λιγότερο αποτελεσματικές, αν όχι αναποτελεσματικές, τις κατασταλτικές πολιτικές και την προπαγάνδα της εξουσίας. Γιατί; Μα, επειδή αρκεί μια σφαίρα για να « εξουδετερωθεί » ένα πρόσωπο -όπως π.χ. ο Μπέρνι Σάντερς- όταν γίνεται υπερβολικά επικίνδυνο, αλλά απαιτούνται πολύ περισσότερα για να νικηθεί και να εξαλειφθεί ένα ριζοσπαστικό μαζικό λαϊκό κίνημα που θέλει να « αλλάξει τη ζωή και τον κόσμο »...

Φυσικά, μακριά από εμάς να υποτιμήσουμε την (καθοριστική) σημασία του προγράμματος του Μπέρνι Σάντερς, καθώς είναι αυτό το πρόγραμμα -όπως και το προσωπικό του παράδειγμα- που ενέπνευσε και κινητοποίησε αυτά τα εκατομμύρια των νέων και των λιγότερο νέων. Πράγματι, οι προτάσεις, οι τοποθετήσεις και οι διεκδικήσεις που περιλαμβάνονται σε αυτό το πρόγραμμα καλύπτουν όλες τις ανθρώπινες δραστηριότητες, προτείνουν απαντήσεις και λύσεις στα σοβαρά υπαρξιακά προβλήματα που αντιμετωπίζει τόσο η βορειοαμερικανική κοινωνία όσο και η ανθρωπότητα, ενώ ταυτόχρονα ρίχνουν γέφυρες ανάμεσα στην ικανοποίηση των άμεσων αναγκών της πλειοψηφίας του πληθυσμού και στο όραμα ενός κόσμου ριζικά διαφορετικού.

Έχουμε λοιπόν να κάνουμε με ένα “επαναστατικό” πρόγραμμα ή μήπως με ένα σύνολο “αστικών” διεκδικήσεων και μέτρων που θα

έκαναν τον Μπέρνι Σάντερς έναμ πολιτικό “σαν τους άλλους”; Από πρώτη άποψη, κανένα από τα κύρια μέτρα και τις πολιτικές του προγράμματος του Μπέρνι Σάντερς όπως π.χ. η “ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους”, η “δωρεάν παιδεία για όλους” ή ακόμα η κατάργηση των ιδιωτικών φυλακών και η ακύρωση όλου του σπουδαστικού χρέους, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί “επαναστατικό”. Εξάλλου, πολλά από αυτά παρουσιάζονται -και δίκαια- από τον ίδιο τον Μπέρνι ως εμπνευσμένα από το ιστορικό προηγούμενο του ρουζβελτιανού New Deal, συνεχιστής του οποίου δηλώνει δημόσια ότι είναι ο ίδιος. Όμως, τι το “επαναστατικό” υπήρχε στο σύνθημα “Ψωμί, Ειρήνη και Γη” των Μπολσεβίκων που ξεσήκωσε το ρώσικο πληθυσμό και τον όπλισε με τη θέληση να κάνει μια επανάσταση σαν κι αυτή του Οκτώβρη του 1917; Με λίγα λόγια, **αυτό που κάνει μια διεκδίκηση να γίνεται επαναστατική δεν είναι τόσο οι εγγενείς της ιδιότητες αλλά μάλλον η κοινωνική και πολιτική δυναμική που αυτή απελευθερώνει και αναπτύσσει μέσα σε ένα δεδομένο ιστορικό πλαίσιο και σε μια συγκεκριμένη ιστορική στιγμή.** Και είμαστε αναγκασμένοι να διαπιστώσουμε ότι το πρόγραμμα μεταβατικών διεκδικήσεων του Μπέρνι Σάντερς όντως αναπτύσσει τώρα μια τέτοια ανατρεπτική δυναμική...(2)

Υπάρχουν αποδείξεις; Ναι, και τις προσφέρουν οι αντιδράσεις των μεν και των δε. Δηλαδή, των από πάνω και των από κάτω που το ερμηνεύουν, το κάθε στρατόπεδο με τον τρόπο του και σύμφωνα με τα δικά του συμφέροντα, σαν μια ξεκάθαρη προτροπή για εξέγερση ενάντια στο σύστημα και στις κύριες οικονομικές και πολιτικές δυνάμεις του. Για τους μεν από κάτω (μισθωτούς, μειονότητες, γυναίκες, ιθαγενείς, μετανάστες και θύματα κάθε καταπίεσης), αυτό το πρόγραμμα έχει ήδη γίνει πηγή έμπνευσης, όπλο μάχης και σημαία που ανεμίζουν ψηλά και δυνατά. Και σαν τέτοιο έχει ήδη αποδείξει, με πρωτοφανή επιτυχία, τις τεράστιες δυνατότητές του. Αλλά για τους άλλους, δηλαδή τους από πάνω (Τραμπ, το κατεστημένο των Δημοκρατικών, τα μεγάλα ΜΜΕ και πρωτίστως, τα μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα) είναι απλούστατα η χειρότερη υπαρξιακή απειλή ή μάλλον **« ο χειρότερος εφιάλτης »** όπως αρέσκεται να επαναλαμβάνει δημόσια

ο ίδιος ο Μπέρνι.

Και έτσι, συμβαίνει ότι έμελλε αναπόφευκτα να συμβεί: **Οι από πάνω κηρύσσουν πόλεμο μέχρι εσχάτων στον Μπέρνι και στο λαϊκό κίνημα που τον στηρίζει.** Είναι λογικό και δεν θα μπορούσε να γίνει διαφορετικά από τη στιγμή που **ο Μπέρνι και οι φίλοι και φίλες του, με επικεφαλής τις νεαρές βουλευτρίες και γερουσιάστριες Αλεξάντρια Οκάσιο-Κορτέζ, Ιλχάν Ομάρ, Ρασίντα Τλαίμπ και Πραμίλα Τζαγιαπάλ, τολμούν να ονοματίζουν δημόσια τους (καπιταλιστές) εχθρούς των οποίων υπόσχονται το προσεχές τέλος.** Και αυτός ο πόλεμος είναι -ήδη- αμείλικτος: Επιτρέπονται τα πάντα, ακόμα και τα πιο ακραία και αποτρόπαια και βάρβαρα χτυπήματα επειδή αυτό που διακυβεύεται σε αυτή τη ταξική σύγκρουση μέχρι θανάτου είναι παραπάνω από τεράστιο και έχει ιστορικές διαστάσεις...

Σημειώσεις

1. Συνέντευξη στον C.J. Polychroniou: <https://truthout.org/articles/noam-chomsky-sanders-threatens-the-establishment-by-inspiring-popular-movements/>

Απόψεις και τοποθετήσεις σαν κι αυτή του Νοάμ Τσόμσκι αλλά και γεγονότα και εξελίξεις στην κορυφή και ειδικότερα στη βάση της βορειοαμερικανικής κοινωνίας, καλύπτονται με πληροφορίες και αναλύσεις, κείμενα, βίντεο και εικόνες των ίδιων των αμερικανικών κινημάτων, προοδευτικών οργανώσεων, και ιστοσελίδων, που ανεβαίνουν κάθε δυο ώρες στο **Facebook** **“Έλληνες για το μαζικό κίνημα του Μπέρνι Σάντερς”** που

χρόνια: <https://www.facebook.com/EuropeansForBerniesMassMovement/>

2. Είναι τουλάχιστον τραγικό που η ελληνική αριστερά, σχεδόν σε όλες τις αποχρώσεις της, δεν καταφέρνει να κατανοήσει ότι τα τεκταινόμενα στις Ηνωμένες Πολιτείες εδώ και 4 χρόνια είναι ιστορικής σημασίας για την αριστερά και το εργατικό κίνημα ολάκερου του κόσμου, και άρα και για αυτή την ίδια. Και όμως, θα ήταν προς το συμφέρον της αν αποφάσιζε να αναπτύξει τις σχέσεις της και το κίνημα έμπρακτης αλληλεγγύης με το βορειοαμερικανικό μαζικό ριζοσπαστικό κίνημα, τώρα που αυτό βρίσκεται στο επίκεντρο μιας γιγάντιας ταξικής αναμέτρησης η έκβαση της οποίας είναι εντελώς αβέβαιη. Και όλα αυτά ανεξάρτητα από το διεθνιστικό της καθήκον που τόσο έχει παραμεληθεί σε αυτούς του χαλεπούς καιρούς...

3. Μια από τις πιο πρόσφατες εκδηλώσεις αυτού του καθημερινού αδυσώπητου πολέμου ενάντια στον Μπέρνι ήταν η δημοσίευση των αποτελεσμάτων των εμβληματικών προκριματικών εκλογών του Δημοκρατικού κόμματος στην πολιτεία της **Αϊόβα**, με καθυστέρηση που ξεπέρασε τις ...72 ώρες ! Γεγονός που επέτρεψε στο νεαρό ευνοούμενο του κατεστημένου και του μεγάλου κεφαλαίου Πητ Μπούτιτς να ποζάρει ως θριαμβευτής τους και στον Τζο Μπάϊντεν να αποφύγει να πληρώσει το τίμημα του ταπεινωτικού του εκλογικού αποτελέσματος, ενώ εμπόδισε τον Μπέρνι να εκμεταλλευτεί την καθαρή νίκη του καθώς συγκεντρώνει 3.000 περισσότερες ψήφους από τον Μπούτιτς. Το ότι η εταιρία

Shadow που ευθύνεται για το σκάνδαλο, εργάστηκε για λογαριασμό της Χίλαρι Κλίντον το 2016, και ότι προσφέρει τώρα τις υπηρεσίες της και πληρώνεται από τις προεκλογικές εκστρατείες του Μπάιντεν και του Μπούτιτςιτς είναι φυσικά απλή σύμπτωση...

Κείμενο μεταφρασμένο από τα γαλλικά

ΠΗΓΗ: www.contra-xreos.gr